Ейми разговаря с животните

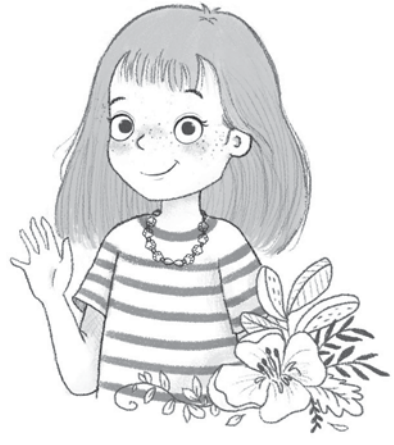
Тайнственият лакомник

Даяна Кимптън

Илюстрации
София Кардосо

Запознайте се със Съвета на остров Клеймъркин

Ейми и приятелите ѝ обичат да решават проблемите на остров Клеймъркин. Едно от най-силните им оръжия е тайната способност на Ейми да говори с животни!

Ейми

Вълшебната огърлица на Ейми

Платон

Хилтън

Айнщайн

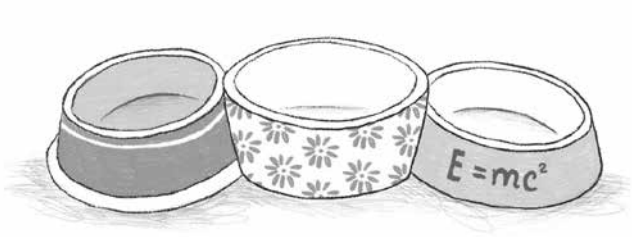
Айзъмбард

Уилоу

Бъни

На Сам

Първа глава

– Ето, Хилтън – Ейми Уайлд посочи редицата от ниски къщи. – Госпожа Тейлър живее в ей онази къща с бялата ограда.

Нямаше смисъл да споменава за чайките, накацали по покрива – те бяха навсякъде, дори тук, в центъра, защото на остров Клеймъркин всичко беше близо до морето.

Териерът тихичко изскимтя.

– Трябва ли да се влачим чак дотам? – измънка той. – Искам да отидем на Старата ливада и да гоня пръчки.

Ейми не се изненадваше, че кучето ѝ говори. Вълшебната огърлица, която носеше на врата си, ѝ даваше необикновената способност да разбира езика на животните.

– След това ще поиграем – обеща му тя.

– След кое? – лавна Хилтън.

– След като занеса книгата за обучение на малки кученца, която леля изпраща на госпожа Тейлър.

Госпожа Тейлър ги видя и излезе да ги посрещне на портата. Беше висока и слаба, с къса бяла коса, очила с метални рамки и разтревожено изражение. Когато Ейми ѝ подаде книгата, на лицето ѝ се изписа облекчение.

– Благодаря ти! Идеално! – каза тя, като прелисти страниците. – Мартичка е първото ми куче и не съм сигурна какво трябва да правя. Прекрасна е и

безкрайно я обичам, но никак не е лесно с нея.

Докато говореше, откъм къщата долетя малка топка от бял пух.

– Игъл-огъл, дин-дин! – изджафка кутрето.

В този случай дарбата на Ейми не можеше да помогне: мъничето още не се беше научило да говори.

Ейми се наведе и протегна ръка. Марта дотича, махайки с бялото си опашле, но щом забеляза Хилтън, застина на мястото си. После се престраши и подскокна към него с джафкане. Търкулна се по гръб и замаха с лапички във въздуха. Не се разбираше какво говори, но си личеше, че ѝ се играе.

Хилтън разбра. Той побутна кутрето с нос, за да се изправи, и замаха с опашка за поздрав. За жалост, Марта не го разбра правилно. Вместо също да помаха в отговор, тя се опита да улови опашката на Хилтън. Териерът се завъртя в кръг, за да се предпази от енергичното кутре, но Марта реши, че това е част от играта. Лавна развълнувано, втурна се да гони опашката му и накрая успя да я хване с малките си, но много остри зъбки.

– Ох! – извика Хилтън. – Играта с бебета боли!

Той отблъсна Марта с лапа и се обърна към Ейми: